

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1024 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1024 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1024 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1024 4° copy 1

HERACLIDAE
PONTICI
DE POLITIIS
LIBELLVS

Cum interpretatione Latina,

Edente

NICOLAO CRAGIO.

A P V D

Petrum Santandreamum,

c l o l o x c i i i .

LN 933 I
ex. 2

VIRTUTE, ERUDITIONE
ET GENERE NOBILISSIMO

FRIDERICO ROSÆCRANTIO

ILL. D. OLIGERI ROSÆCRAN.F.

NIC. CRAGIVS S. D.

PRINCEPS Poëtarum Græcorum, Nobiliss. Friderice, Vlysem suum commendans, inter alia vel præcipuè hoc ei laudi dat, quod diuersorum hominum mores & vidit & vrbes. Præclarè ille quidem & grauissimo cum iudicio, vti omnia. Nam reuera ita habet, vti haud paruo cum opere pretio sit, quod Politicus sciat & intelligat, quomodo gentes ab humanitate cultæ Rempub. gesserint, quæque in moribus laudabilia habuerint, aut sequius. Quòd ad virtutem & modestiam haud parum: ad iudicium certè in grauissimis causis politicis permultum facit. Sed non minima tamen Nobiliss. Friderice, huius prudentiæ pars ex libris mihi petenda videtur, & animi potius in eis peregrinatione, quàm corporis per diuersa loca

a 2.

peragratione. Nam tametsi quis in rem præsentem veniat; & vrbes regionésque coram ob oculos habet: tamen non omnia inspicere licet, neque item sciscitari de ratione omnium semper apud exteros tutum & conueniens. Deinde multa sæpè mutantur, ita ferentibus Rebuspub. quæ habent instabilia mutationum momenta, quarum aliquando causæ non sunt oculis expositæ, sed ex longè antegressa historia arcessendæ. Vt non dicam veteres Respub. quæ maximè legum humanitate commendantur, & à sapientiæ ac iustitiæ gloria propius abfuere, non aliunde quam ex libris notas esse posse. Nam locorum desertorum situm intueri, & ruinas vastas oculis perlustrare, habent illa quidem aliquam voluptatem, sed non exsatiant prudentiæ desiderium, nec magnoperè ad rerum peritiam conducunt. Quocirca tui ordinis homines Nobiliss. Friderice, præclarè mihi semper sibi consulere visi sunt, qui obeuntes longinquas peregrinationes, historicorum & aliorum scriptorum, præsertim politicorum lectionem cum iis sedulo coniunxerunt. Quæ laus sanè iam multorum incliti Regni Danici Nobilium, qui vtraq; per vestigia ingressi, insignem hanc sibi laudem peperere

perere. Nec scio an alia vlla re illustris tua etiam
nobilitas, decorari magis à te potuerit, quàm
quod hoc ipso studio præcipuis Europæ Aca-
demiis & Rebuspub. perlustratis, horum in nu-
mero te etiam censi volueris. Quod decus tibi
improbo labore, nec sine periculo partū, si por-
rò literarum exercitatione augeas & tuearis, ad
summa omnia in Repub. quæ tibi fortuna spon-
det, rectū aditum tibi patefecisti. Sit igitur tan-
to sibi mi Frider. eruditio semper carior, quanto
tibi constat carius. Ad quam si quid hic etiam
libellus conferre potest, magni mihi id instar e-
rit. Meo quidem certè iudicio si illum, alterum-
que patrueli tuo dicatum, legere paulò accura-
tius haud aspernaris, aliqualem inde fructum
videris percepturus. Nam tametsi non integras
contineant politiarum descriptiones, qualis no-
stra de Republica Lacedæmoniorum: habent
tamen memorabilia quarundam instituta, nec
in vulgus nota. Quæ quidem talia sunt, vt qui ea
rectè adhibere nouerit, quemadmodum vsus
postulat, sæpè in consiliis, in legibus, in iudiciis,
& aliis multis Reipub. commodare poterit. Sed
tibi prolixè ea commendare Nobiliss. Friderice,
non necesse arbitror, qui ipse qualia hæc sint,

a 3

per te satis dextrè iudicas. Id ergo te saltim rogo,
ita iudicium in his adhibeas tuum, vt tam sere-
no hoc opusculum acceptes animo, quàm à tui
studio profectum est. Quod à te impetrans, v-
ti mihi persuadeo, virtute ita iubente tua, nun-
quam quoad viuam studio & voluntate tuo
honori & commodo sum defuturus.

Vale feliciter Nobilissime

Friderice.

ΕΚ ΤΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

EX HERACLIDE
DE POLITIIS.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

EX
NICOLAO DAMASCENO
DE MORIBVS
GENTIVM.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΘΗΝΑΙΟΙ τὸ μὲν δὲ ἀρχῆς ἐχρῶντο βασιλεία.

Συνοικήσαντος δὲ Γ'ωνος αὐτοῖς, τότε πρῶτον Γ'ωνες ἐκ-
λήθησαν.Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετ' ἐρεχθεά, διένειμα τὴν ἀρχὴν
τοῖς υἱοῖς.

Καὶ διετέλου οὗτοι σασιάζοντες.

Θησεύς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τοῦτο ἐπ' ἴση καὶ ὁμοίᾳ τιμῇ. οὗτος
ἐλθὼν εἰς Σκῆρον ἐτελεύτησεν, ὡς αἱ καὶ περὶ τὸν Λυκομήδους, φοβη-
θέντος μὴ σφετερισθῇ τὴν νῆσον.

Αθηνᾶιοι δὲ ὕστερον πρὸς τὰ Μηδικὰ μετεκόμισαν αὐτὰ τὰ ὅσα.

Απὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκ ἐπὶ βασιλεῖς ἤρξαντο, ἀλλὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν, καὶ
μαλακοῖς γεγονέναι. Ἰπποκλῆς δὲ εἰς τῆς Κοδριδῶν βουλομένης ἀπώ-
σαται τὴν δεξιὰν λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Δειμόνῃ μοιχρὸν, ἐκείτον
μὲν ἀνείλεν ὑποζύξας μὲν τῆς θυγατρὸς τὸ ἄρματι, τὴν δὲ ἵππῳ
συνέκλεισεν ἕως δόλοπται.

Τοὺς μὲν Κύλωνος, ἀλλὰ τὴν τυραννίδα, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς περό-
γυτας, οἱ πρὸς Μεγακλέα ἀπέκτειναν, καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγχεῖς ἤ-
λαυνον.Σόλων νομοθέτης Αθηναίων χρεῶν ἀποκοπὴν ἐποίησε, τὴν σφισαχθεῖαν
λεγομένην. ὡς δὲ διώχλου αὐτῶν πνες πρὸς τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς
Αἴγυπτον.

Πεισίστρατος τεύκοντα τεύα ἔτι τυραννήσας, μετὰ τὰς ἀπέθανεν.

Ἰππαρχος ὁ υἱὸς Πεισίστρατου παθιδώδης ἦν καὶ ἐρωτικός καὶ
φιλόμου-

EX HERACLIDE DE POLITIIS.

ATHENIENSIVM.

ATHENIENSES initio quidē regio imperio vsi sunt.
Dicti autem Iones tum primum, quum Ion ipsis
cohabitaret.

Pandion verò Rex ab Erechtheo imperij habenas
suscipiens, Regnum filiis dispartitus est.

Exortæ deinde inter ipsos (Athenienses) dissensiones.

Itaque Theseus conuocans eos conciliavit æquato ipsorum
inter se honore. Postea quum is (Theseus) Scyrum accessisset,
fato functus est, præcipitatus de saxis quibusdam à Lycomede,
quod timeret ne insula (sua) spoliaretur.

Cuius ossa Athenienses (moniti oraculo) temporibus belli
Medici domum reportarunt.

Deinde post Codridas (Codri Regis posteros) Reges am-
plius nulli creati, quod luxu ij diffuere viderentur, & molles ef-
fœminatique euadere. Quam calumniam volens diluere Hip-
pomenes, vnus ex Codridis, filia Limone cum adultero com-
prehensa, illum necauit curru iunctum vnà cum filia, illam ve-
rò postea cum equo inclusit donec moreretur.

Cylonem cum sociis tyrannidem inuadere conantem, quum
irrito conatu ad aram Deæ confugissent, qui cum Megacle fa-
ciebant interfecerunt. Quod qui patrârant, vt piaculo obnoxij,
vrbe pulsi.

Solon Atheniensium legislator nouarum tabularum auctor
exitit, & sisachthian dictam (id est æris decisionem vel remis-
sionem) introduxit. Cui quum periculum crearent quidam,
propter leges ab ipso latas, profectus est in Ægyptum.

Pisistratus triginta annos tyrannidem tenuit, in extrema se-
necta mortuus.

Hipparchus Pisistrati F. puerilis erat, ac tum amoribus, tum
literis

φιλόμυς· Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ Θεσπύς. Τοῦτον τυραννοῦντα μὴ
δωηδέντες ἀνελίειν, ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Ἰσπίας δὲ πικρότερον ἐτυράννει, καὶ τὸν πατρὸς ὅς ῥα κισμῷ νόμον εἰση-
γήσατο, ὅς ἐτέθη ὅς ῥα πρὸς τυραννίδωντας. Καὶ ἄλλοι τε ὅς ῥα κίθησαν, καὶ
Ξανθίππης καὶ Αἰεσιδῆς.

Εφιάλης τοῖς ἰδίοις ἀγροῖς ὅπως εἶναι παρῆχε τοῖς βουλομένοισι, ὅς
ᾧ πολλοὶ ἐδείπνιζε.

Κλέαν ὥς λαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα, καὶ ἔπμαλλον οἱ μετ'
αὐτὸν, οἱ πάντας ἀνομίας ἐπέωλησαν, καὶ ἀνέilon οὐκ ἐλάττοις χλίων
πέντακσίον.

Τούτων δὲ καταλυθέντων, Θεσπύβελος καὶ Ρίων παροεσκήμισαν, ὅς
ἰὼ ἀνὴρ καλὸς καὶ γαδός.

Θεμυοκλῆς καὶ Αἰεσιδῆς, καὶ ἡ ὅς ῥα Αἰετοῦ πάρος βουλὴ πολλὰ ἐ-
δύοντο, καὶ ἤν' ὅδ' ὅσον ἐπεμαλουῖτο, ὅπως μὴ πινε ἀνοικοδομῶσιν αὐτάς,
ἢ δρυφάκτοις ἰσχυρῶσι.

Ὀμοίως δὲ καὶ διὰσι καὶ τοῖς ἐνδεκα, τοῖς ἐπιμελητομένοισι ἤν' ἐν ταῖς
δισμωτείαι.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες ᾧν δεσμοδέται, καὶ οἱ δοκίμαδέντες ὁμνύ-
ουσι δικαίως ἄρξαι, καὶ δῶρα μὴ λήψεται, ἢ ἀνδρίαντα χρυσίου ἀνα-
θήσει.

Ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ καὶ τὰς θυσίας διοικεῖ, καὶ τὰ πολέμια.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

Τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν πνὲς Λυκούργος παροεσκήμισεν.

Ὁ δὲ Ἀλκμῶν οἰκῆτης, ἰὼ Ἀγισίδου, δρυφὸς δὲ ᾧν ἡλῶ δευτέρη, καὶ
ποιητὴς ἀπέβη.

Λυκούργος ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησε.

Καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν ὥς ῥα ἤν' ἔπορνον Κρεοφύλου λαβὼν, παρ-
τος διεκόμισεν εἰς Πελοπόννησον.

Κατα-

literis deditus: Thessalus minor natu, audax. Hunc tyrannidem tenentem quum interimere non possent, fratrem eius Hipparchum interfecerunt.

Hippias acerbior utroque tyrannus extitit, cuius fertur lex esse de ostracismo, lata aduersus tyrannidem affectantes. Ac quum multi alij hac ostracismi lege in exilium acti sint, tum vero Xantippus & Aristides.

Ephialtes permisit ex agris suis fructus decerpere qui vellent, unde multos aluit.

Cleon quum in magistratu esset, Rempub perdidit, multoq; magis qui eum secuti sunt. Ita enim se erga omnes gesserunt, ut nullum scelerum modum facerent, sustuleruntque non pauciores mille quingentis.

Horum euerfa tyrannide, Thrasylbulus & Rhinon Reipub. præsuerunt, uterque vir bonus & probus.

Themistocles & Aristides cum Senatu Areopagitico plurimum etiam in Repub. potuerunt, quibus in primis via curæ erant (quum vrbs restauraretur) ne quis eas inædificaret, vel cancellos ad eas positos excederet.

Item crearunt (Athenienses) undecim viros, qui seruarent carcere inclusos.

Sunt & nouem archontes, ex quibus Thesmothetæ (sex) qui simulac probati essent, solemne iuramentum præstare solebant, iuste se in magistratu versaturos, dona non accepturos, nec auream statuam posituros.

Rex autem (qui dicebatur ex nouem Archontibus) quæ ad sacrificia spectant administrabat, & bellica (polemarchi.)

LACEDÆMONIORVM.

Quidam Lycurgum omnium institutorum Reipublicæ Spartanæ auctorem agnoscunt.

Alcman quum verna esset Agesidæ, ac videretur ipsi præclari ingenij esse, manumissus est, tandemque poeta extitit.

Lycurgus in Samo diem obiit.

Is Homeri poemata apud Creophyli posteros nactus, primus in Peloponesum asportauit.

Vt

Καταλαβὼν δὲ πολλὴν ἀνομίαν ἐν τῇ πατείδι, καὶ τὸν Χάριλλον τυραννικῶς ἄρχοντα, μετέστησε καὶ κοινὸν ἀγαθὸν τὰς ἐχέχειρας κατέστησε.

† 1. ἔρχοντα
λέγεται δὲ καὶ τὴν κρυπλὴν εἰσηγήσασθαι, καὶ ἰὼ ἐπὶ καὶ νυκτὶ ἐξιόντες ἡμέρας κρύπτονται· τὰς δὲ νύκτας μεθ' ὅπλων † κρύπτονται, καὶ ἀναιεῦσι τῷ εἰλωτῷ ὅσοις αὐτὸν ἐπιτήδειον ἦ.

Κατιστᾶσι δὲ καὶ Εφόροις, καὶ μέγιστον οὗτοι δυνάμει, ἐδὲν γὰρ ἐπαινίστανται πλὴν βασιλεῖ καὶ ἐφόρῳ.

Ὅταν δὲ τελευτήσῃ βασιλεύς, τρεῖς ἡμέρας ἐδὲν πωλεῖται, καὶ ἀχύνεις ἢ ἀργεᾶ καταπύσσεται.

Λακεδαιμόνιοι τὸν λέρβιον ὠδὸν ἐτίμησαν. τοῦτου γὰρ ἀποῦεν ὁ θεὸς, χρυσωδουμῶνις ἐκέλευε.

Πωλεῖν δὲ γλῶν Λακεδαιμόνιοις αἰχρὲν, νενομίσθη τῆς ἀρχαίας μοίρας νενομίσθαι ἐδὲ ἐξέσι.

Τῶν ἐν Λακεδαίμονι γυναικῶν κόσμος ἀφήρηται. ἐδὲ κομᾶν ἐξέσι ἐδὲ χρυσοφορεῖν.

Τρέφουσι δὲ τὰ τέκνα, ὥς μὴδέποτε πληρεῦν, ἵνα ἐδίζωνται δυνάμει πεινῇ.

Εδίξουσι δὲ αὐτοῖς καὶ κλέπτειν, καὶ τὸν αἰλόντα καλᾶζουσι πληγαῖς, ἵν' ἐκ τούτου πονεῖν καὶ ἀργυπνεῖν δυνάωνται ἐν τοῖς πολέμοις.

Μελετῶσι δὲ ἐκ παίδων ὁδὸς βραχυλογεῖν, εἴτα ἐμμελῶς καὶ σκώπειν καὶ σκώπεσθαι.

Εὐτελεῖς δὲ τὰ φά, καὶ ἴσται πᾶσιν εἰσί.

Πίπτει δὲ ἐν αὐτοῖς σίτον ἐδείς. ἐδὲ γὰρ ἄλλοθεν κομίζεσιν, σιτοῦνται δὲ ἀλφίτα.

Ὅτι τοῖς εἰλωτᾶς κατεδουλώσαντο ποτὶ Λακεδαιμόνιοι, Θετταλοὶ δὲ τοῖς πενέσας.

Ὅτι ὅτε Λακεδαιμόνιοι Μεσσηνίοις ἐπολέμου, γυναικὲς δὲ πόντων τῶν παίδας πνας ἐγλήνησαν, ἐς ἐν ὑποψίαις εἶχον οἱ πατέρες, ὥς ἐκ ὄντας αὐτῶν, καὶ παρθενίους ἐκάλουσι, οἳ δὲ ἠγανάκτου.

ΚΡΗΤΩΝ.

Τὴν Κρητικὴν πολιτείαν λέγεται ὡς ὅτος κατὰ σῆσιν Μίνως, πρὸς κπκός

Vt verò intellexit, spretis legibus in patria multa iniquè geri, & Charillum per tyrannidem imperio abuti, rediit & inducias magno omnium bono constituit.

Idem perhibetur & Cryptam (seu Cryptiam quam vocarūt) introduxisse, qua recepto etiamnum more exeuntes (iuvenes) interdiu occultantur. Noctu verò cum armis prodeuntes, quotquot oportune poterunt, ex Helotis interficiunt.

Creant & Ephoros (Lacedæmonij) quibus summa in Republica potestas. Nulli enim assurgūt (Lacedæmonij) præterquam Regi & Ephoro.

Quum Regem mori contingit, triduo nihil venditur, sed paleis forum conspergitur.

Lacedæmonij Lesbium cantorem seu vatem magnificiunt. Nam hunc audire quum oraculum consulissent iussi sunt.

Turpe Lacedæmoniis terram suam vendere. Quin & lege sancitum erat de veteri sorte, quod nec eam fas sit (diuidi.)

Fœminis Spartanis ornatus omnis interdictus. Neque licet eis se comere vel aurum gestare.

Pueros suos nutriunt citra repletionem, vt assuescant quum opus est famem tolerare.

Assuefaciunt eos item ad furandum, & deprehensum flagris cadunt, vt hoc rudimento edocti labores & vigiliis bellicas sustinere possint.

Quin & student inde vsque à pueritia breuiter dicere, prætereaque argutè cauillari & excipere cauilla.

Sepulturæ minimè illis sumtuosæ, & omnibus æquales.

Triticum inter eos pinsitat nemo. Neque enim farinam conferunt, (ad Syssitia) sed hordeo vescuntur.

Quod Lacedæmonij olim Helotas in seruitutem redegerūt, ac Thessali penestas.

Quod Lacedæmoniis bello aduersus Messenios occupatis, vxores eorum liberos genuerunt, quos patres vt adulterinos suspectos habuerunt, ideoque Parthenios vocarunt; quod illi indignè tulerunt.

CRETENSIVM.

Minos fertur princeps Rempublicam Cretensem constituisse.

† I. νόμος
δὲ Κρητι-
κός.

κρηκός τε ἄμα καὶ νομοθέτης σπικδαῖος γλυκύμορος. ἐποιεῖτο δὲ δι' εἰνάτου
ἑτοῖς τινὲς ἐπανόρθωσιν τῶν νόμων. ὅπ δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ κρη-
πική, ἐμφαίνει καὶ Οὔρηες, λέγων τὰς πόλεις αὐτῶν εὐναιεταώσας καὶ
Ἀρχιλόχους ἐν οἷς ὁπισκώπων τινα φησὶν. Ἦνός δὲ κρηκός διδάσκεται.

Οἱ παῖδες οἱ ἐν Κρήτῃ μετ' ἀλλήλων διαιτῶνται, ἐν ἱματίῳ θέρουσι
καὶ χειμῶνος.

Ἀθροίζονται δὲ ἀγέλαι τύπων, καὶ ἐφ' ἐνάσης ἀρχῶν γίνονται, ὃν κα-
λεῖσι ἀγελάτῳ.

Καὶ ἀθροίζει αὐτοὺς ὅπου θέλει, καὶ ὅπῃ θέλει ὀξάζει.

Καὶ τὰ πολλὰ κοιμῶνται μετ' ἀλλήλων.

Ποιῶνται δὲ καὶ μάχας καὶ νόμον πνύξ, τε καὶ ξύλοις, καὶ ὅταν συμ-
βάλωνται, αὐλοῦσιν πινεῖ αὐτοῖς καὶ κινεῖται γινῶσιν. καὶ πρὸς ἀνδράν καὶ
καρτερίαν ἐδίζονται. γράμματα δὲ μόνον παιδύονται, καὶ ταῦτα με-
τρίως.

Ταῖς δὲ πρὸς τοῖς ἀρρένας ἐρωτηαῖς ὁμιλίαις εἰσὶν αἱ πρὸς τοῖς κε-
κρημένοι, καὶ οὐκ αἰχρὸν παρ' αὐτοῖς τὸ το. ὅταν δὲ κεκαθήσων ἀπάγου-
σιν εἰς ὄρεα, ἢ τοῖς ἐαυτῶν χώροις, καὶ κεῖ ὄρεωνται ἡμέρας ἐξήκοντα (πλεί-
ους γὰρ ἐκίξει) καὶ δίδωσιν ὁ φιλήτορ ἐσθῆτα, καὶ ἄλλα δῶρα, καὶ βέν.

Διαιτῶνται δὲ κρητες πάντες καθήμεροι θενοῖς. Ἀρχοῦνται δὲ τῶν πα-
ραπιδεμένων ἀπὸ τῶν ξένων. μετὰ δὲ τοῖς ξένοις τὰς Ἀρχὸν διδάσκει τέσ-
σαρας μύσας· μίαν μὲν ἑλὼ καὶ τοῖς ἄλλοις· δούτερον δὲ ἀρχικῶς τρι-
τὴν δὲ τὸ οἶνον· τεταρτὴν δὲ τῶν σκυλῶν.

Καθόλου δὲ πολλὴ φιλανθρωπία τοῖς ξένοις ὅσιν ἐν Κρήτῃ, καὶ εἰς
περὶ εὐρίαν καλοῦνται.

ΚΤΡΗΝΑΙΩΝ.

Κυρῶν ὦμισε Βάττος, ὃς ἐκαλεῖτο πρῶτον Αἰριοτέλης.
τῆς

se. Erat is non solum rebus gestis clarus, sed etiam Legislator in primis æquus ac bonus. Nouem autem annorum spacio erat in corrigendis suis legibus occupatus. Quod autem Cretensium Respublica longè sit antiquissima, auctor locuples Homerus, quum ait eorum vrbes benè habitatas seu constitutas. Et Archilochus quendam cauillans ait: docetur lex Cretensis, vel instituitur legibus Cretensibus.

Pueri Cretensium simul degunt, vnica veste æstate & hyeme contenti.

Congregantur autem per turmas, ac cuilibet turmarum præest magistratus, quem Agelaten (seu turmæ ducem) dicunt.

Is etiam cogit eos in vnum vbi vult, atque ad venationem educit.

Vt plurimum etiam vnà somnum capiunt.

Pugnant inter se (pueri) ex Legis instituto calcibus & fustibus, quumque congregiuntur, sunt qui ipsis tibias accinunt, & Cytharam pulsan. Atque ad fortitudinem quidem & tolerantiam assuefiunt: sed literas eatenus tantum discunt, vt mediocriter attingant.

Videntur autem primò (Cretenses) vñ cōgressibus cum pueris masculis amoris causa, neque in eo est apud illos aliquid turpitudinis. Nam si quos amare instituunt obtinent, abducunt eos in montem, aut in agros suos, ibique conuiuantur ad dies sexaginta, (vlterius enim non licet.) Tum verò amator veste eum donatum demittit, addens præter alia dona etiam bouem.

Cretenses omnes thronis (seu fellis) insidētes cibum capiunt. Auspiciantur autem à peregrinis epulas appositas distribuendo. Post eos deinde ad Archontem seu principem veniunt, cui quatuor portiones largiuntur: Vnam quam aliis communicet: Alteram quæ ipsius Archontis sit: Tertiam quam domesticorum esse volunt: Quartam vnde supellectilem parat.

Prorsus autem apud Cretenses magna humanitas peregrinis exhibetur, & supremus accubitus iis defertur.

CYRENENSIVM.

Battus Cyrenes conditor, prius Aristotelis nomine appellatus

τῆς δὲ Πυθίας Βάττον αὐτὸν εἰπούσης, ὄνομα τοῦτο ἔχον. οὗτος ἦλθεν εἰς Δελφοὺς πρὸς τῆς φωνῆς πεισόμενος. ἡ δὲ γὰρ ἰχθυόφωνος. τῷ δὲ θεοῦ κελεύοντος κήρην Λιβύῃ, τὸ μὲν πρῶτον ὁρμήσας ἠδυνάτισε.

Φερεμένη δὲ ἡ μήτηρ Ἀρκεσιλάου ἐβασίλευσε χαλεπῇ, καὶ πεινέρας. Πολεμοῦσα γυνὴ πρὸς Βαρκάμοις, λαβοῦσα δὲ τὴν Βάρκην, τοὺς μὲν ἀνδρας ἀνέσκολοψε, τῇ δὲ γυναικῶν τοὺς μαρτοὺς ὤξετε με, μετ' ἐπὶ πολὺ δὲ ζῶσα κατεσάπη.

Βῆττος δὲ ἐβασίλευσεν ὁ καλὸς, ἐβδόμος ὢν ἀπὸ τῷ πρῶτῳ.

Ἀρκεσιλάου δὲ βασιλεύοντος λούκος κόραξ ἐφάνη, πρὸς οὗ λόγιον ἡ χαλεπὴν.

Δημοκρατίας δὲ γυροδρόμος Βῆττος εἰς Ἐσπερίδας ἔλθων ἀπέθανε, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτὴ λαβόντες κατεπόντισαν.

Νόμος δὲ ἡ τοῖς πολυδίκαις, καὶ κακοπραγμίας ὑπὸ τῇ Εφόρῳ, πρὸς ἀγῶνι, καὶ Ζημιῶν τούτοις, καὶ ἀτίμους ποιεῖν.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Κορίνθιος Εφύρα πρῶτος ἐκαλεῖτο μέχρι Κορίνθου, ἀφ' ἧς τοῦ ὀνόματος ἔχεν.

Εβασίλευσε δὲ καὶ Βαρκάιος ὁ τρίτος, καλὸς καὶ δότιλος τὴν ὄψιν, καλῶς τε ἄρχων καὶ πολιτικῶς. ὃ θυγατέρες μὲν τρεῖς, υἱοὶ δὲ ἑπτὰ, οἱ τὸ γένος ἔτις ἠύξισαν, ὥστε Βαρκιάδας ἀπὸ τῆς ἀκλειδῶν καλεῖσθαι τοὺς ἀπ' αὐτοῦ.

Περσέας δὲ πρῶτος μετέστησε τὴν ἀρχὴν δορυφόροις ἔχων, καὶ οὐκ ὀπιτρέπων ἐν αἰεὶ ζῆν.

Ἐπὶ δὲ δούλων κτῆσιν καὶ τρυφῇ ὅλως πεινέρας; μέτερος δὲ ἡ ἐν ἄλλοις, τὰς τε μηδὲνα τέλος πρὸς ἀσέβειαν, ἀρκείσθαι τε τοῖς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῇ λιμνῶν.

Καὶ τὰς μήτε ἀδικος, μήτε ὑβριστικὸς ἐστὶν, μισοπύνηρος δὲ τὰς πρὸς ἀγῶνι πάσας κατεπόντισε.

†1. ἐφίστην. Βουλὴν δὲ ἐπ' ἐχάτων κατέστησεν, οἱ οὐκ ἐφίσταν δαπανᾶν πλεονεξίᾳ, καὶ τὰς πρὸς ἀσέβειαν.

ΗΛΕΙ

tus fuit. Simulatque verò à Pythia Battus appellatus est, exinde id nominis retinuit. Venit autem Delphos consulturus oraculum de voce. Quoniam exilis vocis factus Iubente itaque Deo in Libyam migrare, irritò id conatu initio tentavit.

Pheretima autem Arcesilai mater, & ipsa regnum obtinuit, fœmina admodum austera & curiosa. Ea bellum faciens Barcæis, quum (urbem eorum) Barcen occupasset, viros in crucem egit, mulieribus mammas amputavit. Nec multò post ipsa putrefacta contabuit.

Bessus quinetiā Rex ibi fuit, cognomento pulcer, septimus videlicet à primo (Batto.)

Arcesilao autem regnante, candidus apparuit coruus, de quo graue ferebatur oraculum.

Quum ad statum popularem Respublica recidisset, Bessus ad Hesperidas profectus ibi oppetiit mortem: cuius caput accipientes in mare demerserunt.

Lex erat (Cyrenæis) vti multas controuersias mouentes & malas causas agentes, ab Ephoris ad iudicium adducerentur, multaque eis irrogaretur, ac infames fierent.

CORINTHIORVM.

Corinthus prius quidem Ephyra dicebatur vsque ad tempora Corinthi (Regis) à quo deinde nomen sumsit (Corinthi.)

Regnum tenuit & Bacchæus tertius, qui etsi claudus quidem & deformis, tamen iustè & moderatè id administravit. Ei filiae tres fuerunt & filij septem, per quos ita soboles eius aucta, vt Bacchiadæ dicerentur pro Heraclidis, qui iis successerunt.

Periander primus Rempublicam immutauit, satellitium sibi sumens, neque vlli in vrbe degere permittens.

Deinde seruos adimens, & deliciari prohibens, in reliquis moderatè se gessit, à nemine tributum exigendo, sed contentus venalium vestigalibus & portoriis.

Quumque neque iniustus, nec violentus esset, odio autem habuit flagitia, ac quæ se prostituissent omnes mari demergi iussit.

Ad extremum Senatum sibi constituit, cui non permisit plus consumere, quam pensiones ferrent.

b ELEO-

Παντολέων ἐβασίλευσεν ἐν τούτοις ὕβρισις, καὶ χαλεπός.
Οὗτος πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας ἐκτεμὼν, ὠμάχμασε καταφα-
γεῖν τοὺς ὄρχας.

ΤΕΝΕΔΙΩΝ.

Τένεδος ἡ νῆσος, τὸ μὲν ὅξ ἀρχῆς Λόδοφορις ἐκαλεῖτο, χρόνῳ δὲ ὕστε-
ρον πρὸς τῇ Τροϊκῶν Τέννης διενεχθεὶς πρὸς τὸν πατέρα, συνώκησεν
αὐτῷ.

Λέγεται δὲ καταφύσασα μῆνις αὐτῆς τῆς μητρῆς, καταμαρτυρήσαντος
αὐλητῆ πρὸς βιάζεσθαι ταύτῃ, εἰς λάρνακα ἐμβληθεὶς ὑπὸ τῷ πατρὶ
Κύκνου, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφείς, ὄχτω θύῃα πρὸς τὴν νῆσον. Δὲ δὲ τὸ
καταφύσασθαι τὸν αὐλητῶν, διότι νόμιμον εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητῶν εἰσέναι.

Ὅτι Ἀμφυγὲς χωλὸς τοὺς πόδας, ἐβασίλευσε ταύτης.

Νόμον δὲ πῶτα φασὶ τὸν βασιλέα Τέννῳ δαδέναι· εἰς λάβοι μοιχὸν
δοκτείνειν τῆτον πελέκει. ἄλόντος δὲ τῷ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τῷ λαβόντι ε-
ρμῆν τὸν βασιλέα πρὸς ποιεῖν, δοκτείναντα τῷ νόμῳ χρηδαί. Καὶ δὲ
τέτο τῷ νομίσματος αὐτῆς ὅτι θάτερα πέλεκυς κεχάρακται, ὅτι θάτερα
δὲ ὅξ ἐνὸς ἀνέχοντος πρὸς τὸν ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Καὶ ἐκ τούτου λέγε-
ται ὅτι τῇ δόποτόμων, τὸ δοκτείναντα Τένεδῳ πελέκει.

ΠΑΡΙΩΝ.

Πάρον τὴν νῆσον ὠκίσε Πάρος, ὅξ Ἀρκασίας λαὸν ἄγων.

Ἀρχίλοχον τὸν ποιητῶν Κόραξ ὄνομα ἔκτεινε, πρὸς ὃν φασιν εἰπεῖν τῷ
Πυθίῳ, ἐξιδι νῆς. τῆτον δὲ εἰπεῖν, ἀλλὰ καθευδὲς εἰμὶ ἀνὰ. ἐν χρόνῳ γὰρ
νόμῳ ἔκτεινα.

ΚΩΩΝ.

Εκαλεῖτο μὲν ὕδρουσα ἡ νῆσος. λέγονται δὲ οἰκῆσαι νύμφαι πρὸς τὸν
αὐτῷ φοβήσαντος δι' αὐτὰς λέοντος, εἰς κρύψον δαδέναι. διότι ἀκρω-
τήριον τῆς κῶ λέων καλεῖται.

Κέως δὲ ἐκ Ναυπάκτου δαδὰς ὠκίσε, καὶ ἀπ' αὐτῆς ταύτῃ ὠνό-
μασαν.

Αἰσαῖ-

ELEORVM.

Pantoleon inter hos (Eleos) regnavit, per contumeliam & proteruiam multa patrans.

Is legatos ad se missos secans & castrans, testiculos suos vorare coegit.

TENEDIORVM.

Tenedus insula (cycladum vna) initio Leucophrys dicebatur. Postea ante tempora Troiana Tennes, quum pater ei insensu esset, hanc inhabitavit.

Fertur autem nouerca hanc calamitatem ei mendacio machinata, attestante quodam tibicine, quod vim ei intulisset. Itaque is in arcam à patre Cygno iniectus, & in mare proiectus, ad insulam hanc incolumis emerfit. Quod autem tibicen falsò de ipso testatus esset, eò factum, vt fas non sit tibicinem templum subire (in Tenedo.)

Regnavit & in Tenedo Amaurus pedibus claudus.

Legem quandam (Tenediis) tulit Tennes, qua licebat adulterum deprehensum securi necare. Quum itaque filius eius esset captus, interrogante Regem qui cœperat, quid ei faciendum, respondebat, lege vtendum. Quapropter & nummo eius ab vna parte securis excusa, ab altera facies viri & mulieris vno collo iuncta. Vnde prouerbiū de austeris & rigidis, vt dicantur Tenedia securi secta.

PARIORVM.

In Paron insulam coloniam deduxit Parus, adducto populo ex Arcadia.

Quidam Corax dictus Archilochum poetam interfecit. Itaque Pythia ad eum aiebat, ex templo. Cui is respòdit, At purus sum Rex. Eminus enim vt Lex iubet, interfeci (Archilochum.)

COORVM.

Coorum insula antiquitus appellabatur hydrusa. Nymphæ autem prius dicuntur eam incoluisse, quas quum timeret Leo, in carystum traiecit. Itaque promontorium quoddam in Coon Leon dictum.

Ceus verò quum ex Naupacto huc habitatum transisset, postea ab eo nomen insulæ indiderunt.

b 2 Ari-

Αρισταῖον δὲ φασὶ μεθεῖν παρὰ νυμφῶν τὴν τῆς περὶβάτων καὶ βοῶν
ὀπισθίμην, παρὰ δὲ Βελσίων τὴν μελιουργίαν, φθορὰς ἑσθης φυτῶν καὶ
ζώων δὲ τὸ πνεῖν ἐπιστάς.

Αριστίδης ἐπεμελεῖτο γυναικῶν ὀκοσμίας.

Καὶ τὸ παλαιὸν ὕδωρ ἔπνον οἱ παῖδες, καὶ αἱ κόραι μέχρι γάμου.

Εν ταύτῃ τῇ νήσῳ τοῖς τελοῦσιν ἔδεν ὅτι, πένθος ἐν ἀνδράσι παρὰ
ἐσθῆτα, ἢ κουράν. μητρὶ δὲ νέου τελοῦσιν ἴσταντος, ἐν αὐτοῖς.

Οὐσης δὲ ὑμεινῆς τῆς νήσου, καὶ οὐ γέρον τῆς ἀνδραπόων, μάλιστα δὲ
τῆς γυναικῶν, οὐ παρὰ μύθους γηραιοὶ τελοῦσιν, ἀλλὰ πρὶν ἀσθενῆσαι,
ἢ παρὰ θάλασσαν, οἱ μὲν μήκωνι, οἱ δὲ κωνεῖω αὐτοῖς ἐξάγρουσι.

ΣΑΜΙΩΝ.

Σάμῳ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐρήμιον ἔσαν λέγεται κατέχην πλῆθος θηρίων
μεγάλων φωνῶν ἀφίεντων. ἐκαλουῦτο δὲ τὰ θηρία νηίδες, ἢ δὲ νήσος
παρθενία, ὅτε ἐν δρυοῦσα.

Εβασίλδουσεν αὐτῇ Ἀγκῆρος, ἐφ' ᾧ, πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ
χείλεος ἀκρε, παρὰ μία ἐρέθη.

Ὅτι ἐν τοῖς Σαμίσις ἐφάνη λοβὴ καὶ χελιδὼν ἐκ ἐλάττων πέριδος.

Φερεκύδης ὁ Σύριος ὑπὸ φθειρῶν καταβροθεῖς ἐν Σάμῳ ἐτελοῦσιν
σεν, ὅτε καὶ ἐλθόντι Πυθαγόρᾳ τὸν δάκτυλον δὲ τῆς ὀπῆς ἐδείξε παρὰ
λουμῶν.

Αἴσωπος δὲ ὁ λογοποιὸς ὁδοκίμει τοτὲ. ἡ δὲ θραξ τὸ γῆρος, ἢ λο-
βερόθη δὲ ὑπὸ Ἰδμόνος τῷ κωφῷ. ἐγγύς δὲ παρὰ τὸν Εὐνίου δούλος.

Τὴν δὲ πολιτείαν τῆς Σαμίων Συλοσῶν ἠρήμωσεν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ παρὰ
μία, ἐκῆτι Συλοσῶντος ὀρυχωρίη.

Ὅτι θαλάσσης τῆς Σαμίων πρὸς οὐφύς μὲν, ἄλλως δὲ αἴσωτος καὶ
πονηρὸς, φέρων τὴν παρὰ τείδα, δακτύλων δὲ Αθλίωσι παρ' Εὐειπὶδῃ
καὶ

Aristæum perhibent à musis edoctum scientiam ouium & Boum pascendorum: A Brisis autem melleficij rationem, quum contigisset hîc aliquando magna lues stirpibus & animantibus, propter continuos Etesiarum flatus.

Aristides sceminarum mores diligenti cura ordinauit.

Antiquitus aquam hîc bibebant pueri, itémque puellæ vsque dum nubarent.

In hac insuper insula viris fas non est lugere fato functos, aut vestibus, aut rasura. Matri autem adolescentis mortui, annuus luctus non interdictus.

Quum salubri cœlo fruatur hæc insula, & extremâ senectam attingere ibi hominibus detur, præsertim sceminis, non expectant tamen prouectæ ætatis qui sunt, fatum suum, sed illud anteuertunt priusquam vel imbecillitas accedat, vel parte aliqua manci fiant, ita vt hi quidem papauere, illi verò cicuta sibi ipsis vitam eripiant.

SAMIORVM.

Samus initio deserta fuit. Tenuit verò eam permagna bestiarum copia, quæ immanem vocem ediderunt. Dictæ bestię Neides. Ipsa autem insula nuncupata Parthénia, ac postea Dryusa.

Hic Rex fuit Ancæus, cuius fertur scitum illud prouerbio iactatum:

Multa cadunt inter calicem supremâque labra.

In Samiis visâ hirundo alba, nihilo perdice minor.

Pherecydes Syrius, à pediculis corrosus in Samo diem obiit, qui Pythagoræ ad se accedenti digitum per foramen exertum ostendit carne vndique nudatum.

Eadem tempestate celebre nomen Æsopi fabulatoris innotuit, qui ex Thracibus genus ducēs, libertatem ab Idmone multo obtinuit. Fuerat enim prius Xanthi seruus.

Samiorum Rempublicam Syloson evertit. Vnde natum prouerbum,

Sylofontis causa lata regio.

Contigit aliquando, vt quidam Samius Theogenes nomine, ingenio non infelici, sed vitæ dissolutæ & malus, qui patria profugus Athenas accessit, vbi cum Euripide ita familiariter con-

b 3 uersa-

καὶ τὸ γυναικὸν αὐτῆς ἀφαιρήσαντι συνερχόμενον αὐτὸν λαβὼν, πείθει πρὸς Ἀθηναίους δυσχολίους εἰς Σάμῳ ἀποσείλαι. οἱ δὲ ἐλθόντες πάντας ἐξέβαλον.

Κ Τ Μ Α Ι Ω Ν.

Τηλεφάνης ἐβασίλευσε ταύτης, ὃς ἐξεφύτευσε τὴν Κυμαίων χώραν.

Λυδοὶ δὲ χαλεπῶς διαποζόμενοι πρὸς πῖνος, πυθόμενοι ἐν Κύμῃ εἰναί πῖνα, ἐπεμψαν εἰς βασιλείαν καλουῦντες ἕως δὲ ἐτύγχανεν ἐν ἀμαξοπηγῇ δουλεύων. δόντες οὖν οἱ Λυδοὶ λύτρα τούτῳ παρέλαβον αὐτόν. τῶν δὲ ἐν κύμῃ πῖς ἐκδεδωκὼς ἀμαξάν αὐτῷ, κατέϊχεν αὐτόν. πῶρα καλουῦντων δὲ πολλῶν, μὴ καλύειν, ἐκείνα, ὥρσεν περὶ κερτομῶν καὶ λέγων, ὥστε πολλοὺ πειεῖσθαι ὑπὸ τῇ Λυδῶν βασιλείᾳ εἰργασμῶν ἔχον ἀμαξάν.

Ἐρμόδιον, γυναικὰ τῆς φρυγῶν βασιλέως Μίδου, φασὶ κἄλλει ἀφαιρῆναι, ἀλλὰ καὶ σοφὴν εἶναι, καὶ τεχνικὴν, καὶ πρὸς τὴν νόμισμα κόψαι Κυμαίοις.

Ἐξος δὲ ἦν αὐτοῖς, εἰς τὰ κλοπιμαῖα συμβάλλεσθαι τοῖς γείτονας. διὸ καὶ ὀλίγα ἀπόλλυνται πάντες γὰρ ὁμοίως ἐπήρουν. Καὶ Ἡσιόδους ἐν τῷ περὶ οὐκείᾳ λέγει.

Οὐκ ἀν' βοῖς δόλοισι, εἰ μὴ γείτονι κακὸς εἴη.

Κῦρες δὲ καταλύσας τὴν πολιτείαν, μοναρχεῖσθαι αὐτῆς ἐποίησεν.

Φείδων ἀνὴρ δόκιμος πωλείοις μετέδωκε τῆς πολιτείας, νόμον θεῖς, ἔκαστον ἐπ' ἀναγκῆς τρέφειν ἵππον.

Περικλῆς δὲ τις ἀνὴρ δραστήριος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, χιλίοις παρέδωκε τὴν πολιτείαν.

Ε Ρ Ε Τ Ρ Ι Ε Ω Ν.

Διαγόρα εἰς Σπάρτῃ ποροδομῶν καὶ ἐν Κορίνθῳ τελευτήσαντι, Ἐρετειεῖς εἰκόνα ἐξήσαν.

Π Ε Π Α Ρ Η Θ Ι Ω Ν.

Αὐτὴ ἡ νῆσος δ' ὀνόμας ἔστι, καὶ ὄψενδρος, καὶ ὄπτον φέρει.

Λ Ε Π Ρ Ε Α Τ Ω Ν.

Λεπρεῖς οἱς ἀν' λάβωσι μοιχοὶ πειράζουσι τρεῖς ἡμέρας τὴν πόλιν

uerfatus, vt tandem vxorem eius corrumpere. Hūc adiutorem sibi naetus, persuadet Atheniensibus vt mitterent eò bis mille milites. Quos illi adducentes omnes expulerunt.

CUMÆORVM.

In hac Republica primus regnauit Telephanes, qui & regionem Cumæorum plantis & stirpibus reddidit excultam.

Lydi autem quum graui cuiusdam dominatu affligerentur, moniti ab oraculo Cumis esse qui eos liberaret, miserunt legatos per quos eum ad regnum capeffendum vocarent. Is autem in officina cuiusdam fabri plaustrarij seruebat. Dato igitur fabro pretio pro eius redemptione, receperunt eum. Quidam autem ex Cumæis, qui currum faciendum locauerat, detinuit eum. Quem tamen multi rogarunt ne honori eius officeret, non demisit tamen, quin probum adiecit, dicens; permagni se aestimare, quod ab Rege Lydorum factum currum habere posset.

Hermodice, coniux Midæ Regis Phrygum, non solum fertur forma fuisse venustissima, sed & sapientia industriâq; prestitisse, adeoq; auctor primum Cumæis monetæ cudendæ extitisse.

Moris erat apud eos, vt vicini omnes cōferrent ad refarciendum quæ furto ablata. Quapropter pauca furto amittebantur, quod vniuersi pariter sua aliorumq; diligenter custodirēt. Atq; hinc videtur petrum quod apud Hesiodum est;

Bos tuus non facile perierit, ni vicinum malum habueris.

Cyrus autem quum Rempubicam eorum euertisset, sub monarchia eos degere iussit.

Phidon quidam vir admodum clarus, Rempub. omnibus in medio posuit, lege sancita, vt quilibet necessariò equum aleret.

Prometheus autem quidam vir gnauius & dicendi peritus, mille ciuibus Reipublicæ potestatem tradidit.

ERETRIENSIVM.

Postquam Diagoras Spartam abiisset, & Corinthi mortuus esset, posita est ei ab Eretrienfibus statua.

PEPARETHIORVM.

Hæc insula vini admodū ferax, nec non arboribus consita, & frumenti fertilis.

LEPREATARVM.

Lepreatæ adulteros comprehensos triduo per urbem circum-

b 4 du-

πόλιν δεδεδυμένοι, καὶ ἀπιδύοντες ἄβιον. τὴν δὲ γυναῖκα ἐνδεκα ἐπ' ἀ-
γροῦς ἀζῶσιν ἐν χιτῶνι δευφανεῖ ἰστάσι, καὶ ἀπιδύοντες.

ΛΥΚΙΩΝ.

Λύκοι διήγον λησέοντες. νόμοις ἐχρῶνται ἀλλ' ἔθεσι, καὶ ἐν παλαιᾷ
γυναικοκρατοῦνται.

Πωλεῖσι δὲ τοὺς ψευδομάρτυρας, καὶ τὰς ἐσίας αὐτῶν δημόσιοι.

ΤΥΡΡΗΝΩΝ.

Οὗτοι τέχνας ἐχρῶσι πολλὰς.

Πάντες δὲ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἰματίῳ μὲν τῶν γυναικῶν κατὰκείνται, καὶ
περὶ σὶ πνέει.

Καὶ πῶς καταλύοντας ξένοι φιλοῦσιν.

Ὅταν δὲ τις ὀφείλων χρεὸς μὴ ὀποδιδῶ, ὥρῃ κολουθοῦσιν οἱ παῖδες.
ἔχοντες κενὸν θυλάκιον εἰς δυσωπῆαν.

ΜΟΛΟΤΤΩΝ.

Μολοττοὶ τῆς Ἀρτέμιδος συλήσαντες τὸ ἱερόν, καὶ τῆς Ἰοῦ χρυσοῦ
ἀφελόμενοι σέφανον, θυσίαν ἐπέθεσαν αὐτῷ αὐτῇ. Τῶν δὲ Κεφαλίων ἀλ-
λον ὀπιθέντων, τῶν τὸν ἀπέβαλεν ἡ θεὸς, καὶ χαμαὶ κείμενος ὀρέθη.

Κεφαλῶνες δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐκλήθησαν.

ΦΑΣΙΑΝΩΝ.

Φάσιν ὡς τὸ ἑξαρχῆς λυίοχοι κατ' ὅκου φῦλον αἰθεροπόρον, καὶ
ἐκδείρουν τοὺς ἀνθρώπους ἔπειτα Μιλήσιοι.

Φιλόξενοι δὲ εἰσιν, ὥστε τοὺς ναυαγοὺς ἐφοδάζειν καὶ τρεῖς μναῖς δίδον-
τας ὀποπλεῖν.

ΑΜΟΡΓΙΩΝ.

Ἀμοργος οἶνον φέρει πολλὴν, καὶ ἔλαιον, καὶ ὀπάει.

ΛΕΥΚΑΝΩΝ.

Λευκανοὶ φιλόξενοι καὶ δίκαιοι.
Εὐασίλοισι δὲ τούτων Λαμίσκος, ὃς εἶχε λύκου τὸν τρίτον δάκτυλον
τῆς πρὸς δὲ τὸ μέγαλον.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ.

Ἡ Σαμοθράκη τὸ μὲν ἑξαρχῆς ἐναλεῖτο Λαυκανία, δεξιὰ τὸ Λαυκίαν
ἐξ ὧν ὕστερον δὲ Θεσπῶν κατὰ χρόνων, Θρακία.

Τούτων

ducunt vinctos, & per totam vitam infames habent. Mulierem autem adulteram indutam perlucida veste sine cingulo, in foro per undecim dies statuunt, atque ita ignominia notant.

LYCIORVM.

Lycij vitam sustinuerunt ex latrociniiis. Legibus autem non vtuntur, sed consuetudinibus, dominanturque ipsis fœminæ inde vsque ab initio.

Falsi testimonij conuictos diuendunt, bonâque eorum in publicum redigunt.

TYRRHENORVM.

Hi artes plurimas exercent.

Omnes sub eadem veste cum vxoribus cōcumbunt, quicumque tandem adsint.

Hospites ad se diuertentes quouis officio prosequuntur.

Si quis debito obnoxius soluendo non sit, insequuntur eum pueri vacuum gestantes marsupium in eius contumeliam.

MOLOSSORVM.

Molossi expilato Dianæ fano, quum ex statua eius coronam auream spoliaissent, sacrificium pro ea obtulerunt. Cephalenij autem quum aliam coronam imposuissent, reiecit eam Dea, humi quē iacens inuenta est.

Cephalenij autē à Cephalo (aurorę filio) nomen adepti sunt.

PHASIANORVM.

Phasin initio habitarunt Heniochi, gens immanis cui homines excoriatas vorare in more positum erat: Postea Milesij.

Hospitales autē hi sunt adeo, vt naufragis viaticum præbeant, tresque minas ab nauigantibus præstent.

AMORGIORVM.

Amorgeis abundē vinum producit, itēmq; oleum, & fructus.

LVCANORVM.

Lucani hospitales & iusticiam colentes.

Regnauit apud eos Lamiscus, cui tertius pedis digitus à maximo non dissimilis lupi erat.

SAMOTHRACIA.

Samothracia initio dicta Leucania, eò quòd alba sit. Postea quum Thraces eam occupassent, Thracia.

Hiscē

Τέτων δὲ ἐκλιπόντων ὕστερον ἔτεσιν ἑπτακοσίοις, Σάμιοι κατὰ κησάν
αὐτῶν, ἐκπεσόντες τῆς οἰκίας, καὶ Σαμοθράκιον ἐκάλισαν.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

Οὔτοι δὲ ὑπερβολῶν ἀτυχιμάτων πολλὰ ἐπακόθισαν, ὅθεν καὶ Ἀρχέ-
λοχος φησι, καλαῖα θαλασσῶν οὐ τὰ μεγάλων κακῶν.

Ἰππότροφοι δὲ εἰσὶν, ὃν τρόπον καὶ οἱ Κολοφώνιοι, πεδῆδα χάραν
ἔχοντες.

Φάμις ἀρχωνὶν, καὶ τούτου τοῖς υἱοῖς ὡς ἱεροστέλοις σιμῆλαβον θύον-
τας. Ὅφασιν καὶ ἀπὸ Αἰσωπον γινέσθαι. Καὶ γὰρ ἐκείνος ὅτι ἱεροσυλία δι-
φθάρη, φιάλης χρυσῆς φωρεαθείσης ἐν τοῖς σέφεμασιν αὐτοῦ.

ΑΘΑΜΑΝΩΝ.

Εν τῇ Αθαμάνων χώρα γεωργοῦσι μὲν αἱ γυναῖκες, νέμονται δὲ οἱ ἀν-
δρες.

ΚΥΘΗΡΙΩΝ.

Κυθήριοι ὁφθαλμοῖς τυρᾷ χερσίν, καὶ σκύοις. φέρει γὰρ ἡ νῆσος πολλὰ, καὶ
μέλι, καὶ οἶνον.

Φιλάργυροι δὲ εἰσι καὶ φιλόπονοι.

ΡΗΓΙΝΩΝ.

Ρήγιον ὠκίσαν χαλκιδεῖς οἱ ἀπὸ Εὐρείπου διὰ λιμὸν ἀναστάντες. παρέλα-
βον δὲ καὶ ἐκ Πελοποννήσου τοὺς Μεσσηνίους τοὺς ἐν μακίσῳ τυχόντας διὰ
τὴν ἔβρην τῇ Σπαρτιάδων παρθένων. Καὶ σιμῶκισαν ἀπὸ τὸν
Ιοκῆσου τάφον, ἐνδὸς τῇ Διόλῳ παύδων, ὃν φασὶν ἀποθανεῖν ὡληγῆντα ὑπὸ
δράκοντος.

Καὶ χρησμὸν ἔλαβον, ὅπου αὐτὴ ἡ θήλεια τὸ ἄρρεν, καὶ ἰδόντες πλείονα ἀει-
πεφυκίαν ἀμπελον, τῶν τῶν τὸν τόπον σιμῆσαν.

Τὸ δὲ χωρίον ἐν ᾧ τὴν πόλιν ὠκίσαν, Ρήγιον ἐκαλεῖτο ἀπὸ πνοῆς ἐν χω-
ρίου ἡρώος.

Πολιτείαν δὲ κατεστήσαντο ἀριστοκρατικῶν. χέλιοι γὰρ πάντα δικαιοῦ-
σιν, αἶρετοὶ δὲ τὸν τιμημάτων.

Νόμοις δὲ ἐχρῶντο τοῖς χαρῶνδου τῷ καταναίει.

Εὐρεάν-

Hiscē deficientibus post annos septingentos, Samii patria extorres eam habitarunt, à quibus Samothracia dicta est.

MAGNETVM.

Hi ob incredibilem infortuniorum magnitudinem multis modis afflicti sunt. Vnde Archilochus ait:

Deploro marium, non magnetum mala.

Quum autem planam & campestem incolant terram, equorum nutriendorū curæ in primis incumbunt, sicut Colophonij.

Phamis quidam princeps eorum erat, cuius filios comprehenderunt vt qui sacrilegium inter sacrificandum commisissent. Quod & Æsopo contigisse memorant. Nam & is tanquam sacrilegij reus necatus est, quum reperta fuisset in stragulis ipsius aurea phiala.

ATHAMANVM.

In ea regione quam Athamanes habitant, mulieres terram colunt, viri greges pascunt.

CYTHERIORVM.

Cytherij assō caseo vtuntur & ficubus. Est enim insula admodum fertilis, producens mel & vinum.

Sunt præterea incolæ auari & industrij.

RHEGINORVM.

Rhegium cōdiderunt Chalcidenses, qui ab Euripo fame compulsi migrarunt. Adiunxerunt autem sibi ex Peloponeso Mefsenios, in quos Macisti inciderunt ob violatas virgines Spartanæ exulantes. Habitarunt autem simul, initio apud Iocasti sepulcrum, qui vnus filiorum Dioli erat, quem ferunt à Dracone læsum interiisse.

Oraculum autem eis redditum fuerat, vt ibi scæmina virum (complecteretur, ibi urbem conderent.) Itaq; videntes vitem enatam circa ilicem, hunc locū forte sibi datum coniecerunt.

Locus vbi urbem condiderunt Rhegium dicebatur, ab Heroe quodam indigena ita nuncupatus.

Rempubicam constituerunt Aristocraticam, electis ex censu mille, qui eam administrarent.

Legibus vsi sunt, quarum auctorem Charondam Catanæum agnoscunt.

Tyr-

Tale ali-
quid in
Græco vi-
detur de-
esse, versus
forte vno
exempto.

Εὐφρανῆσθε δὲ αὐτῷ Ἀναξίλας Μεισάνιος, καὶ νικήσας ὀλύμπια ἡμιό-
νοις, εἰσίστασε τοῖς ἑλλήνας. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπέσκηψεν εἰπὼν, οὗτος τί ἀνέ-
ποιε νικήσας ἵπποισι.

Ἐπείτισε δὲ καὶ ὁ πνίκιον Σιμωνίδης· χαίρετε ἀελλοπόδων θυγατέρες·
ἴππων.

Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι δυναστευτικοὶ ὡς καὶ τοῖς ῥηγίνοις.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ.

Κορκυραῖοι Διομήδῃ ἐπεκάλεσαντο, καὶ τὸν παρ' αὐτοῖς δράκοντα
ἀπέκτεινεν. οἷς καὶ συνεμάχησε σύλῳ πολλῇ εἰς Ἰαπυρίαν ἐλθὼν πολε-
μοῦσαν πρὸς τοὺς Βρεντησίους, καὶ ἡμίρῳ ἐτύχευ.

ΘΡΑΚΩΝ.

Γαμῆ ἕκαστος τρεῖς καὶ τέσσαρας, εἰς δὲ οἱ καὶ τεύκοντα· καὶ ὡς δε-
ραπαῖναις χρῶνται. καὶ ἐν παρῳσας οἱ γάμοι, καὶ ἐν παρόδῳ σῴεσιν
αὐταῖς, καὶ λῦει, καὶ διακονεῖ. καὶ πλείους μὲν τὴν χεῖρα χαμαὶ πε-
μῶνται. καὶ συχεραίνῃς, οἱ γονεῖς ἀποδόντες ὅτε λαβὼν ἀπεκομίσαν-
το τὴν συγατέρα. τιμὴν γὰρ λαμβάνοντες συνάπτουσιν αὐτὰς, καὶ ἀπο-
δόντος τῷ ἀνδρὶ, ὡς περὶ ἄλλα, ἔπειτα καὶ τὰς γυναῖκας κληρονομῶσι.

MINΩΩN.

Μίνων τινῶν Σικελία, μακρῶσαν διάλου προέτερον. ἔπειτα Μίνως ἀκούων Δαίδαλον ἐν ταῦθα μὲν σόλου πρῶτον γενέσθαι, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τῆς λύκου ποταμὸν τῆς πόλεως, ταύτης ἐκνεύσε, καὶ νικήσας τοὺς Βαρβάρους, ἀφ' ἐαυτοῦ προσωνόμασεν αὐτὴν νόμοις κρητικοῖς θεὸς αὐτῇ.

Λ Ο Κ Ρ Ω Ν.

Εἰχέτο Λοκρὸς Ξενόκριτος τυφλὸς ἐκ γλυετῆς ποιητῆς καὶ Εὐείσιππος.

Παὺρ αὐτοῖς ὁ δὲ ῥέει ἀπὸ ἐξ ὅτι τοῖς τελευτήσαν, ἀλλ' ἐπειδὴν ὁ-
κωμίσωσιν ὅλα χροῖντα.

Катн-

Tyrannidem inter eos gessit Anaxilas Messenius, qui quum in certamine Olympico mulabus victor extitisset, Græcos conuiuio excepit. Vnde iocum in eum iactās quidam dixit: Et quid hic fecisset, si equis vicisset?

Epinicium (seu carmē victoriale) cecinit ei Simonides, quod sic incipit:

Salute velocium equorum filiæ.

Fuerunt autem præterea & alij apud Rheginos, qui principatum in Republica sibi vendicarunt.

CORCYRÆORVM.

Corcyraei Diomedis opem implorarūt, qui Draconem apud eos exortum necauit. Illis præterea auxilio venit non exigua classe, appellens in Iapygiam contra Brundusios bellum gerentem, quo nomine honores ei publici decreti.

THRACVM.

Quilibet Thracum tres quatuorue vxores ducunt ac quidem etiam triginta, quibus tanquam ancillis vtuntur. Sicut autem vxores multæ sunt, ita & ordine quodam quasi per circulum cum iis congregiuntur. Ea quæ marito potitur, lauat ei vestes & ministrat. Plurimæ earum, postquam eis mariti vsi, humi dormire coguntur. Quod si quæ indignè id ferat, poterant parentes refundere pretium numeratū, ac domum reducere filiam. Pretio enim accepto iungunt eas matrimonio, mortuoque viro, sicut res aliæ, vxores defuncti hæreditate acquiruntur.

MINOORVM.

Minoam Siciliae urbem, prius Macaram (ac si beatam dicas) nuncuparunt. Minos autem, quum intellexisset Dædalum (se fugientem) eò classe appulisse, ascendens per Lycum fluuium, vrbe potitus est. Victis itaque Barbaris ab se vrbi nomen imposuit, legesque Creticas seruare iussit.

LOCROVM.

Xenocritus poeta, qui cæcus in lucem ex vtero matris editus est, Locrensis fuit, vt item Erasippus.

Apud eos moris non est lugere mortuos, sed quum efferunt eos læti conuiuium agitant.

Nusquam

Καπηλεῖον ἐκ ἑστὶ μεταβολικὸν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ γεωργὸς παλεῖ τα ἴδμε.

Εὰν ἀλὰ πρὸς κλέπων τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀξορύττεται. Ζαλόγκου υἱὸς ἑάλω, καὶ τῷ Λοκρῶν αὐτὸν ἀφιέντων, ἐχ' ὑμέμεινεν. αὐτὰ δὲ ἑνα, καὶ τοῦ υἱοῦ ἑνα ὀξείλεν.

Πολέμαρχος ὀπιρκήσας τὸν τῷ Κορινθίων ἀπέφυγε σόλον, καὶ μυθολογοῦσι ὅτε καθεύδον νύκτωρ, τὰς χαλαρὰς δάκνειν αὐτὸν, καὶ τέλος διαπορευῶντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν.

ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ.

Κατόπισαν δὲ καὶ Κλεωναὶ χαλκιδεῖς οἱ ἐν τῷ Ἄθρ' ἔξανασάντες ὅξ' Ἐλυμνίς, ὡς μὲν μυθολογοῦσι, ὑπὸ μυνῶν, οἱ τὰτ' ἄλλα κατήσθιον αὐτῷ, καὶ τὸν σίδηρον.

Νόμος δὲ ἰὼ χαλκιδεῦσι μὴ ἄρξαι, μὴ δὲ περὶ σβόσῃ νεώτερον ἐτῷ πενήκοντα.

ΚΕΦΑΛΗΝΙΩΝ.

Ἐν κεφαλυνίᾳ Περγνησίου υἱὸς ἐμεθήσσε καὶ χαλεπὸς ἰὼ, καὶ ἑορτὰς πολέον δυοῖν ἐκ ἐπέτρεπεν, ἐδ' ἐν πόλει διαταῖσθαι πολέον ἡμέρων δέκα τῷ μῦνός.

Τὰς τε κόρας περὶ τῷ γαμίσκεσθαι, αὐτὸς ἐγίνωσκεν. Αντλήωρ δὲ λαβὼν ξιφίδιον καὶ γυμνασίαν ἐδῆτα ἐνδυσάμενος, εἰς τὴν κοίτην ἀπέκτεινε, καὶ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐπίμνησε, καὶ ἡγεμόνα κατέστησε, καὶ ἡ κόρη ὑπὸ ἧς αὐτὸς εἰσῆκε, ὅππῃ κλέος ἐγχετο.

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἐν Τυρρηνίας Ὀμηρος ὡς βαλεῖν εἰς Κεφαλυνίαν καὶ Ἰθάκην, ὅτε τοῖς ὀφθαλμοῖς λέγειται διαφθαίρω νοσήσας.

ΡΟΔΩΣ.

Ρόδον τὴν νῆσον τὸ παλαιὸν κεκρύφθαι λέγουσιν ὑπὸ πῆς θαλάσσης· ἀναφανῶν δὲ ὕστερον ξηρανθεῖσαν.

Εχαλεῖτο δὲ Ὀφειῖσα δὲ τὸ πᾶν τοῦ τῷ εἰόντων ὄφρων.

ΕΦΕΣΟΣ.

Ἐφeson κληθῆναι φασιν ἀπὸ μιᾶς τῷ Ἀμαζόνων. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν ἡρακλέα

Nusquam apud eos mercatus sunt, vbi res commutare licet, sed quisvis agricola sua vendit.

Si quis conuictus furti esset, effodiebantur ei oculi. Contigit autem vt Zaleuci filius furti reus conuinceretur, cui quum Locrenses pœnam remitterent, non tulit id pater, sed sibi vnum, alterum filio voluit erui oculum.

Polemarchus periurio se obstringens Corinthiorum classem euasit, quem fabulantur idcirco noctu dormitantem à mustelis corrosum, vt tandem animum despondens sibiipfi manus inferret.

CHALCIDENSIVM.

Chalcidenses præter alias vrbes, quidam eorum etiam Cleonas in Atho monte condiderunt, videlicet qui Elymnio à muribus, (vt fabula eorum habet) pulsi sunt, quum non solam alias eorum res, sed & ferrum corroderent.

Lex autem apud Chalcidenses erat, ne magistratus vel legati munere fungeretur, qui annis quinquaginta minor esset.

CEPHALENIORVM.

In Cephalenia filius Promnesi regnauit, homo immitis & asper, qui ciuibus suis non nisi duo concessit festa, neque quot mensibus in vrbe degere, nisi ad dies decem.

Puellas antequam nuptum darentur, ipse cognouit. Antenor autem quidam sumto gladio vestem induit muliebrem, atque ita in lecto eum necauit. Quamobrem id honoris consecutus, vt principem eum crearent. Quin & puella, cuius ille sumta veste ad tyrannum ingressus, suis honoribus affecta est.

Testatur etiam Homerus se ex Tyrrenia in Cephaleniana & Ithacam traiecisse, quum morbo correptus oculos amisisset.

RHODVS.

Rhodon insulam perhibet antiquitus in mari delituisse: postea arefactam emeruisse.

Dicta autem initio Ophiusa (quasi serpentina) ob multitudinem serpentum, qui in ea exorti erant.

EPHESVS.

Ephesum dictam aiunt à nomine cuiusdam Amazonum. Alij dictam volunt à verbo *ἑρῆναι* quod sonat permittere vel concedere,

Ἡρακλέα ταῖς ἀμαζόσιν ἐφείναγ' ἀπὸ Μυκάλης ἕως Πιτάνης.

ΦΩΚΕΑ.

Φώκεαν οἱ μὲν ἀπὸ Φώκου ἡγεμόνος ὠνόμασαν· οἱ δὲ ὅτι Φώκῳ εἰς τὸ
ξηρὸν εἶδον ἐμβαίνεσαν.

ΚΡΟΤΩΝ.

Κρότωνα ἔξ' ἀρχῆς Κρότων ὠκίσεν.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

Ακραγαντίνων θάλαρις ἐτυράννησε, ὡς ἀνομία πάντας ἰσοβάλλων.
Οὐδ' ἄν μόνον ἐφόνευε πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ τιμωρίας ὡς ἀνόμοις ἐχρήσατο.
Καὶ τις μὲν εἰς λείητας ζέοντας, τοῖς δὲ εἰς τοὺς κρατήρας τὸ πῦρ ἀπέ-
σελλε, τις δὲ καὶ εἰς χαλκοῦν ταῦτα ἐμβαλὼν κατέκαμεν. Ὅνπερ ὁ δῆμος
ἐπικωρύχον. Εὐεπρήστε δὲ καὶ τῶν μητέρων, καὶ τοῖς φίλοις. Μετ' ὃν Αλκμά-
νης παρέλαβε τὰ πρᾶγματα, καὶ μὲν τὸν Ἀλκιανδρος παρῆλθε ἀνὴρ ὅτι
εἰκὴς, καὶ δ' ἄνθρωπον ἔτος ὡς παρὰ πόρφυρα ἔχον ἰμάτια.

Κεφάλῳ μαντόσταμνῶν περὶ παίδων ὁ θεὸς εἶπεν, ὅτι αὐτὸν τύχη παρὰ
τον σπυγνέστατον. Τὸν δὲ παρὰ τὸν χεῖν Ἄρκον, καὶ πλησιάσαντα γυνήσιν γυ-
ναῖκα. ἔξ' ἧς Ἀρκείσιον φερονύμῳ ὠνόμασθ' ἴδωαι λέγεται.

ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ.

Πορθμῆς Παρίας ὄνομα λησᾶς διεπύρρμευσεν, παρὰ τὴν αἰχμᾶ-
λωτον, καὶ πῖπταν, καὶ ὠνείτα ταῦτα ὡς τῶν ληστῶν διεπύρρμεντος τὸ πρεσ-
βύτου. Ἰὼ δὲ ἐν τῇ πῖπτι κεκρυμμένον χευσίον. Πλουτήσας οὐδ' οὕτως
λέγεται παρὰ πρεσβύτη βουῶν. Διὸ καὶ εἰς παρρημίαν ἦλθεν· ἐδίδε πώποτε
δουρζήτη βουῶν ἔδυσεν, ἀλλ' ἢ Παρίας.

ΑΦΥΤΑΙΩΝ.

Δικαίως καὶ σωφρονῶς βίῃσι, καὶ ἀλλοτριῶν ἐπιχάνουσιν ἀνερῶν μὲν
τῶν θυρῶν.

Φασὶ δὲ ποτε ξένον περιάμνον οἶνον μὴ ἀναλαβεῖν, ἐπεὶ ξαντὸς αὐτὸν τὸ
πλῆ. καταλιπεῖν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ δόσασσι ἐδὲν ὡς δόντα. ὕστερον ὅτι καὶ
ἄλλῳ ἐμπορίαν ἐλθόντα, δορεῖν τὸν ἀδικτον.

ΙΑ-

dere, eò quod Hercules Amazonibus hanc regionem à Mycale (promontorio) Pitane usque concefferit.

PHOCEA.

Phoceam sunt qui à Phoco principe nuncupatam sentiunt: sunt item qui à Phoca Marina dictam volunt, quam in siccum egressam viderunt (primi habitatores.)

CROTON.

Crotonem initio condidit Croton quidam.

AGRIGENTINORVM.

Phalaris apud Agrigentinos tyrannidem inuasit, qui immanitate omnes superauit. Nam non solum è medio multos sustulit, sed & exquisitis crudelibusque suppliciis vsus est. Quosdam enim in lebetes feruentes, alios in crateras ignis iniecit, alios denique in Taurum æneum inclusos necauit. Tandem verò populo iustas pœnas dedit. Præterea matrem quoque & amicos quosdam cremauit. Post eum Rempublicam administravit Alcmanes, cui succedens Alcander, insigni æquitate præditus vir, Agrigentinis præfuit. Quo gubernante ita creuerunt ipsorum opes & potentia, ut vestes ferrent purpura vndique prætextas.

Cephalus quum Oraculum de liberorum procreatione consuleret, responsum à Deo retulit, ut in quam primum incidisset, ei se misceret. Itaque quum primum Arco obuiam factus esset, ei congressus, sustulit scæmellam. A cuius nomine ferunt Arcisium dictum.

ITHACORVM.

Portitor quidam nomine Parias latrones transuexit, senemque captiuum, & picem. Hortante autem Sene isto emit Parias à latronibus Picem. Frat enim in pice aurum occultatum. Itaque eo ditatus sacrificasse fertur Seni bouem. Vnde prouerbiū natū: Nemo præter Pariam benefactori suo bouem vnquā inolauit.

APHYTÆORVM.

Iustè & modestè viuunt Aphytæi, nec attingunt aliena etsi ianua omnium aperta.

Aiunt peregrinum quendam vinum apud ipsos emtum non auexisse, quod nauigatio acceleranda ipsi instaret. Relicto igitur in abitu vino, quum id nemini commendasset, alteris reuersus nundinis reperit illud intactum.

C IASEN-

*Alij aiunt
ex Proci
natum Ar-
cisium Vin-
de an non
mendum
sit.*

ΙΑΣΕΩΝ.

Τέτοις ἐκ δὲ τῶν ἐν γάμοις παλαιοῖς ἐστὶν δέκα, καὶ γυναικῶν ἴσων· ἐδὲ γάμον ποιεῖν παλῶν ἡμερῶν δύο.

Επεσκόπουται δὲ καὶ τοὶ ὀρφανοὶ ὅπως παύθονται, καὶ τὰς ἐσίας αὐτοῖς ἀπεδίδωσαν εἴκοσι ἐτῶν γινομένων.

ΙΚΑΡΟΣ.

Ἰκαρος ἡ νῆσος Ἰχθυῶσα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ κάλλος τῆς ἐν αὐτῇ γινομένης ἰχθύων· πρὸς δὲ Ἰκαρος παρέβαλεν, ἀφ' ἧς καὶ τὸν ὄνομα ἔχεν.

Ὁ δὲ μῦθος πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Κρήτης φησὶν ἐλθεῖν. οἱ δὲ δάτο δρᾶντα καὶ τὰ πατρὸς ὅτι τεινέον, διὰ τὸ δειξάμιν εἰς λαβύρινθον εἰσόδον τὰς θησεί.

ΑΡΓΙΛΟΣ.

Ἀργίλον τὸν νυῖ καλοῦσι θράκες, ἧς ὀρφθέντος πόλιν καὶ χρησμὸν ἔκπυσαν, καὶ Ἀργίλον ὠνόμασαν.

ΘΕΣΠΙΕΩΝ.

Παρά Θεσπιῶσι αἰχρὸν ὡς τέχνῳ μαθεῖν, καὶ παρὰ γεωργίαν διὰ τεύχειν. καὶ διὰ τὸ πένητες οἱ πλείους ἦσαν, καὶ θηβαίοις ἐσι φιδωλοῖς πολλὰ ὀφείλον.

ΤΕΛΟΣ.

IASENSIVM.

Hisce non licebat ad nuptias inuitare plures quam decem viros, totidémque fœminas: neque nuptiarum solemnitatem ultra biduum extrahere.

Aduertebant diligenter, quo orphani honestè educarentur, quibus patrimonium in manus tradebant, simulatq; vigesimum ætatis annum attrigissent.

ICARVS.

Icarus insula antiquitus Ichthyusa dicebatur, quod pisces pulcerrimos gigneret. Ad hanc Icarus appulit, vnde ab eo nomen accepit.

In fabulis est, alis illum ex Creta huc delatum venisse. Alij narrant illum fugientem triremibus cum patre huc accessisse, eò quòd Theseo indicasset ingressum in Labyrinthum.

ARGILVS.

Thraces murem Argilum vocant. Itaq; quod viso mure, urbem ex oraculi monitu condidissent, Argilum eam dixerunt.

THESPIENSIVM.

Apud Thespienses dedecus erat artem discere, vel circa agros colendos occupari. Quamobrem plerique eorum egeni erant, & Thebanis parcè degentibus multa debebant.

FINIS.

